

under Kategorien Lønarbejdere, kan komme Perioder, da de paa Grund af Sygdom eller andre Forhold ikke vil være i Stand til at klare sig, selv om de har sikret sig Hjælp i en Sygekasse. Jeg skal dog ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal. Jeg har tidligere haft Lejlighed til at sige, at jeg i Almindelighed ikke anser Almissegivningen for noget ideelt eller eftertragtelseværdigt, men snarere som et nødvendigt Onde, men desværre vil vi neppe helt kunne undvære den.

Jeg vil dernæst gøre opmærksom paa, at det ærede Medlems Anke over den manglende Forbindelse mellem Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedskasserne er i alt Fald en gammel Skade. Jeg hører ogsaa til dem, der vilde have anset det for overordentlig heldigt, om vi havde haft Arbejdsanvisningen ordnet forud for Arbejdsløshedskasselovgivningen eller i alt Fald sammen med denne, men da det ikke kunde lade sig gøre, hvad man i sin Tid var klar over, ansaa jeg det ogsaa for heldigt, om vi kunde gennemføre en organiseret Arbejdsanvisning, inden vi gik til Revision af Arbejdsløshedskasseloven, og det er ud fra den Betragtning, at der blev forelagt et Lovforslag i Fjor om Arbejdsanvisning. Det blev imidlertid ikke gennemført, og jeg indrømmer, at det kom noget sent paa Samlingen, saa at dette skal paa ingen Maade være sagt som en Bebrejdelse. Nu synes dog i alt Fald Flertallet af Udvalgets Medlemmer at være enig om, at disse to Spørgsmaal skal følges ad, idet Lovforslaget om Arbejdsanvisning med ret stort Flertal i Udvalget indstilles til Vedtagelse med nogle mindre Ændringer, og jeg kan ikke se, at der er noget uheldigt i, at de to Spørgsmaal er ordnede ved to forskellige Love, jeg tror tilmed, at det giver det klareste Overblik. I saa Henseende er der altsaa ingen Grund til at beklage sig over, at Arbejdsanvisningen ikke er kommet med ved denne Lejlighed, for det er den netop, selv om det er paa et særligt Lovforslag. Og det ærede Medlem og hans Meningsfæller i Udvalget er ved deres Ændringsforslag, som de senere har taget tilbage, gaaede ud fra den Mulighed, som heller ikke er saa fjern, at der vil gaa nogen Tid, inden Arbejdsanvisningen er blevet saa godt organiseret over hele Landet, at den kan siges at være fuldt tilfredsstillende. Jeg synes efter Omstændighederne, at det er tilfredsstillende, at vi har begge Lovforslag, og jeg skal gøre mit til, at de kan blive gennemførte. Jeg mener, at Lovforslaget om Arbejdsanvisningen, som den i

alt væsentligt er billiget af de to Parters, Arbejdsgivernes og Arbejdernes, Repræsentanter, indeholder en meget tilfredsstillende Ordning.

Sluttelig vil jeg gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds ikke har Ret i, at der ikke tiltrængtes en Revision af Arbejdsløshedskasseloven uden netop paa det Punkt, som det ærede Medlem sagde, vi ikke var kommet ind paa, Arbejdsanvisningen. Sagen er, at i det Øjeblik vi begynder at røre ved Sygekasseloven, hvilket har været forudsat endog saa langt tilbage, som den Gang det radikale Ministerium nedsatte det Udvalg, der skulde behandle Sygekasseloven, vilde det være en Nødvendighed, at vi ogsaa kom ind paa Spørgsmaalet om Arbejdsløshedskasser, fordi der i den nugældende Lov er henvist til, at de, der har Ret til at være Medlemmer af Sygekasser, ogsaa skal have Ret til at være Medlemmer af Arbejdsløshedskasser, og ikke andre, uden for saa vidt man da vil tage dem som bemidlede Medlemmer, som det hedder. Selve den Forudsætning, at Sygekasseloven skulde tages op til Revision, og det, at Forslag derom blev forelagt i Aar, var derfor i sig selv ikke blot tilstrækkelig Anledning, men var en absolut Nødvendighed for ogsaa at komme ind paa en Forandring af Arbejdsløshedskasselovgivningen, da man vel neppe vil kunne bibeholde den nugældende Lovs Bestemmelser, hvad enten man sætter Indtægtsgrænsen ind i Sygekasseloven eller overlader til Ministeren at fastsætte de Grænser, der skulde være gældende med Hensyn til Optagelse i Sygekasser. Den Forbindelse, der for Tiden bestaar med Hensyn til Retten til at blive optaget i en Sygekasse og i en Arbejdsløshedskasse, medfører altsaa, at det er overordentlig ønskeligt for ikke at sige absolut nødvendigt at faa en Revision af Arbejdsløshedskasseloven, hvorefter den kan, om jeg saa maa sige, staa paa egne Ben og ikke fremdeles skal henvise til en Lov, der netop med Hensyn til Retten til at blive Medlem er overordentlig omstridt. Det maa jo indrømmes, at der hidtil kun gælder en ved Praksis opnaaet Grænse for Optagelse i Sygekasserne. Men det er altsaa noget, der vil kunne ændres paa et hvilket som helst Tidspunkt, saa længe vi ikke har faaet en Lov med nye og faste Regler.

Jeg har ønsket at gøre disse Bemærkninger, da man fra forskellige Sider er fremkommet med Udtalelser om Loven i dens Almindelighed. Det er mit Haab, at